Divendres 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,26-34): En aquell temps, Jesús deia: «Així és el regne de Déu: com si un home tira la llavor sobre la terra, i dorm i s'alça, nit i dia, i la llavor germina i creix mentre ell no sap pas com. De per si mateixa la terra fructifica primer herba, després espiga, després gra abundant en l'espiga. I quan ha produït fruit, immediatament posa la falç, perquè està a punt la sega».

I deia: «A què compararem el regne de Déu, o en quina paràbola el resumirem? [És] com un gra de mostassa, que, quan és sembrat a la terra, és la més petita de totes les llavors que hi ha a la terra; i quan ha estat sembrat, puja i es fa més gran que totes les hortalisses, i produeix branques grans, de tal manera que sota la seva ombra s'hi poden ajocar els ocells del cel».

I amb moltes paràboles semblants els proposava la paraula, segons que podien copsar-la; però sense paràbola no els parlava, [tot i que,] particularment, als seus deixebles els ho explicava tot.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Així és el regne de Déu: com si un home tira la llavor i la llavor germina i creix mentre ell no sap pas com»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui Jesús parla a la gent d'una experiència ben propera a la seva vida: «Un home tira la llavor sobre la terra (...), la llavor germina i creix (...). De per si mateixa la terra fructifica primer herba, després espiga, després gra abundant en l'espiga» (Mc 4,26-28). Amb aquestes paraules es refereix al Regne de Déu, que consisteix en «la santedat i la gràcia, la Veritat i la Vida, la justícia, l'amor i la pau» (Prefaci de la Solemnitat de Crist Rei), que Jesucrist ens ha vingut a portar. Aquest Regne ha de ser una realitat, en primer lloc, dins de cada u de nosaltres; després al nostre món.

En l'ànima de cada cristià, Jesús hi ha sembrat —pel Baptisme— la gràcia, la santedat, la Veritat... Cal que fem créixer aquesta llavor perquè fructifiqui en multitud de bones obres: obres de servei i caritat, d'amabilitat i generositat, de sacrifici per complir bé el nostre deure de cada instant i per fer feliços els

qui ens envolten, de pregària constant, de perdó i comprensió, d'esforç per aconseguir créixer en virtuts, d'alegria...

Així, aquest Regne de Déu —que comença dins de cadascú— s'estendrà a la nostra família, al nostre poble, a la nostra societat, al nostre món. Perquè el qui viu així, «¿què fa sinó preparar el camí del Senyor (...), a fi que penetri en ell la força de la gràcia, que l'il·lumini la llum de la veritat, que faci rectes els viaranys que menen a Déu?» (Sant Gregori el Gran).

La llavor comença petita, com «un gra de mostassa, que, quan és sembrat a la terra, és la més petita de totes les llavors que hi ha a la terra; i quan ha estat sembrat, puja i es fa més gran que totes les hortalisses» (Mc 4,31-32). Per la força de Déu s'escampa i creix amb un vigor sorprenent. Com en els primers temps del cristianisme, Jesús ens demana avui que escampem el seu Regne per tot arreu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Sembra tu també en el teu hort a Crist, on floreixi la bellesa de les teves obres i es respiri la variada olor de les diverses virtuts» (Sant Ambròs de Milà)

- «La debilitat és la força de la llavor, el partir-se és la seva potència. Així és el regne de Déu: una realitat humanament petita, composta pels pobres de cor, els qui no confien només en la seva pròpia força, sinó en la de l'amor de Déu» (Benet XVI)

- «Pertoca als laics per pròpia vocació, de buscar el Regne de Déu actuant en les coses temporals que han d'ordenar cap a Déu (...). Pertoca, doncs, a ells molt especialment d'il·luminar i organitzar de tal manera totes les realitats temporals amb les quals es troben estretament units, que neixin i evolucionin sempre segons l'esperit del Crist i esdevinguin lloança del Creador i del Redemptor» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 898)